

Землището на селото е с площ 8,2 кв. км и граничи със землищата на селата Средорек, Божевци, Костел, Бойковци. То е хълмисто и гористо с височина 430–803 м. За земеделие се използват заравнените билни части и долините на реките Ескана и Тинева.

Названията на местностите са предимно от турски произход, като не липсват и топоними от по-ранен езиков пласт. Според Т. Балкански названието *Барталайка* е от кумански произход.

ЖИ: *изгревчанка, изгревчани, изгревчанче.*

МИ: *Авлията, Азмак тарла, Аланджаклар, Арпа аулу, Байр махле, Бакоолу, Барталика, Бозалка, Болдукбашийска кория, Боялан, Бостанлук, Голямата кория, Горната махала, До кладенеца, Долак алт, Долната махала, Долнлук, Дренка, Ези ери, Ескана, Ескан пътека, Ешан байр, Жълт бряг, Ибрям бей сърта, Индеждук, Кабаиванов мост, Кавакле дере, Каибалката, Калинук дере, Калчовото, Камька, Кара кютук, Караосманското, Кембеклик, Керван байр, Кечи алан, Киреч кору, Клисебайр, Кованлук дере, Кожух (Баир махле), Комбалката, Кювското (Кювия алан), Куриите, Къриш, Къшладжика, Мезралт, Мирийското, Орехите, Ортаика поляна, Перкоделското, Питомките, Плоска махала, Побит камък, При бряста, При криулите, Престеницата, Реджеба, Саджук дере, Сакарджук, Сарасан дере, Саръ яна, Сѝни рът, Соук ирек, Стария сливак, Стойковия юрт, Сърта, Сюлюменово, Сюняр тарла, Таиена, Тилки пьнар, Чукур чайр.*

ИЧЕРА

Село в Сливенска община от долинен тип. Намира се на 14,5 км североизточно от Сливен. Разположено е в долината на р. Луда Камчия на височина 480–520 м. Издигащият се на юг рид *Подища* не позволява зимно време слънчевите лъчи да проникват до част от селото. Оттук произхожда и местният фразеологизъм *гладен като ичеренин за слънце* или *оглежда се като ичеренин за слънце*.

В околностите на селото има следи от праисторическо селище. На североизток, в м. *Каваците*, е разкрита малка черква, а по предание там е имало голям манастир. Останки от манастир или крепост има на 3 км североизточно в м. *Манастира*. Развалини са налице и на рида югоизточно от селото – вероятно от крепост. Счита се, че в землището на Ичера е била крепостта *Сикира* от времето на Първото българско царство и *Ачерас*, название, наподобяващо името на селото, споменато от византийски поет Мануил Фил във връзка със събитията около 1279 г. В близост до билните части има остатъци от преградни стени, разположени край стари пътища.

По предание селото, което явно е много старо, се е местило няколко пъти. Било е при *Колибенски рът* на изток, на *Махленски рът* на запад, където